

Ayhan Ey Gökhán

Sétavers

Borbély Szilárdnak

egy tükör néz veled szembe
de nem tudod kinek a tükre
valójában ki néz veled szembe
a sétád alatt véletlenekbe
botlasz két ág közé bekötve
az őszi ég mintha az is szembe
fényárnyékaival körbevenne
mintha a sétáid felébe
lennél évekre beillesztve
mintha az arcod végetérne
egy kirakat üvegébe'
mintha mondatokra lenne
a séta és te vagy névelője
tükör vagy de nem tudod ki szembe
néz veled kinek a végtelenje.

Őszi nocturne

bezár az erdő, ha nem sietsz eléggé.
titkát nem fejt meg múltó lomb,
gonosz avar. kertet képzelsz el ott,
hol szerelmed nem volt más, mint

őszi séta. átfut rajtad az erdő,
a túlevélnyi percek. otthon fekete
ceruzáddal szerelmi háromszöget,
forró lombokat szerkesztesz,

de csak azért, hogy tragédiádnak
teret engedj. szerelmedhez szokatlan
nyelven beszélsz, mondod: szívalakú
popsid, az első gyönyör ezen az őszön.